

SOPOTNIK

Glasilo župnije Čatež ob Savi

leto: **2019**, mesec: **APRIL**

številka: **4**

KRISTUS JE VSTAL

Vsak kristjan, ki mu je dana vera v Jezusovo vstajenje, si lahko reče, da se mu je prikazal Vstali. Prikazal neviden, v globini tistega ja, ki ga izreka v veri. *Alojz Rebula*

VSTATI Z JEZUSOM VSAK DAN ZNOVA

Smrt in vstajenje – prav tako kot križev pot – to nista samo dogodka tistega časa v Jeruzalemu – to se dogaja tukaj in zdaj. To ni zgodba, ki jo je nekdo nekoč doživel – in jo sedaj vsako leto na novo pripovedujejo in mi jo prijazno poslušamo. Smrt in vstajenje, to, kar te dni praznujemo, se dogaja danes, tu in sedaj. Pri vas, pri tebi, pri meni.

Na veliko noč se spominjamo tega, da jo je za nas nekdo preživel. Jezus nas s svojo smrtjo in vstajenjem vabi, da mu naj na tej poti sledimo. Danes, tu in sedaj – ne šele nekoč, ko ... Kajti ne obstaja le velika smrt. Tu je nešteto

drobnih smrti, po katerih v svojem vsakdanu umiramo. Smrt ne bo prišla samo nekoč, ampak vedno znova po malem umiramo. In takrat se vedno počutim »raztrgana in razcefrana«. Sama sebe ne prenašam – in če me potem še kdo napačno pogleda, izreče neumno šalo, preprosto gre mimo mene, potem še malo bolj umiram sredi življenja.

Moja poslednja, velika smrt se bo zgodila nekega dne, za katerega danes še ne vem. Mnoge male smrti pa se dogajajo danes, tu in sedaj – po meni, po prijateljih, znancih, včasih namenoma, drugič mimogrede, mnoge tudi nezavedno. To, kar praznujemo za veliko noč, nam želi povedati, da s smrtjo ni konec. On, ki je šel pred nami, nas vodi skozi vse smrti v življenje in vstajenje. Skozi vse naše male – skozi zadnjo, veliko smrt.

Vstajenje ne bo samo nekoč in nekje, ampak je tu in zdaj. Misli, ki bi nas umerjale zgolj v onostranstvo, bi bile samo zavajanje – in nam ne bi veliko pomagale. Gre namreč za vstajenje sredi smrti našega vsakdana, danes, tukaj in sedaj.

VERUJEM, DA SI OSTAL PRI NAS

Verujem, da si ostal pri nas, razširil si svoje roke v objem

in nihče me ne more ločiti od tebe. Čakaš, da odgovorim na tvoj klic, da se prepustim tvojemu vodstvu. Prazno se mi zdi govorjenje, da je resnično le to, kar je mogoče videti, stehtati, plačati. To naj si dopovedujejo norci. Verujem, da ima življenje smisel samo tedaj, če s smrtjo ni vsega konec. Vstali Gospod, ti si Pot in Cilj, ti si Življenje, ti si Ljubezen. To trdno verujem.

Paul Roth, Zakladnica molitve

NEKAJ MISLI O SPOVEDI

Še nekaj dejstev za lažje razumevanje zakramenta sv. spovedi, ki jih je strnil Klaus Dick, pomožni škof v Kölnu:

Zakaj Boga sploh zanimajo moji grehi?

Bog je Ljubezen. Absolutno mu ni vseeno, kaj počnemo in česa ne! Zanima ga vsaka naša misel in vsaka beseda. Greh je vendar to, kar nas uničuje. In Boga naj ne bi zanimalo, če mi, njegovi ljubljeni otroci,

trajno uničujemo sami sebe? Zato ima spovednik nalogo, da razjasni, da vsak greh – tudi tisti, ga storim v odnosu do nekoga drugega – zadeva moj odnos do Boga in ga bo Bog znova spravil v red.

Odpušča Bog tudi grehe, ki se jih nisem spovedal?

Bog vedno odpušča brez omejitev. To velja tudi za grehe, ki sem jih pri spovedi pozabil omeniti. Če se greha zavestno ne bi spovedal, bi to pomenilo, da ga ne obžalujem. Brez kesanja pa Bog ne more odpustiti nobenega greha.

Česa se torej moram spovedati?

Zakrament svete pokore je v splošnem namenjen za vse grehe, obvezen pa je za grehe, ki so zares uničili moj odnos do Boga. To so tako imenovani smrtni grehi, ki se jih moram spovedati, ker moram najprej popraviti uničeni odnos do Boga, da lahko na primer znova prejmem sveto obhajilo. Vse drugo so lažji, tako imenovani »odpuščljivi grehi«. Tudi teh naj bi se spovedali, vendar nas Cerkev k temu ne zavezuje.

Ali ni spoved nekakšen privilegij – po načelu: »Eh, saj se ja lahko še enkrat spovem istih reči«?

Kdor tako misli, se še nikoli ni zares spovedal. Spoved, pri kateri nimam volje, da bi se potem v resnici poboljšal, je neveljavna. Kako lahko potem pričakujem, da mi bo Bog odpustil? V trenutku, ko grešim in pri tem ravnodušno rečem: »Naj bo samo pol tako divje, saj se lahko kmalu spet spovem!« je že samo to nov greh. Temu pravimo »namenoma grešiti v zaupanju v Božje usmiljenje«.

SIMON IZ CIRENE

ugasne.

Gospod, danes sem razumel, da na svojem križevem potu ne morem čakati samo na Cirenejca, ki je v službi. Tudi jaz moramo postati nekomu Cirenejec in stopiti iz mreže svojih težav. Tudi če je moj križ še tako težak, moramo opaziti nekoga, ki je meni podoben in ne zmore več. Ko si naložim težo drugih križev, opazim, da je moj postal lažji. To je čudež, ki je nastal z izmenjavo križev. Ko mi plahni upanje, moram prebuditi upanje v nekom drugem. Ko moj plamenček ugaša, moram priskočiti in pomagati, da drugemu ne

Alessandro Pronzato

SLIŠALA SEM UTRIPLE TVOJEGA SRCA

Našla sem te na različnih krajih, Gospod. Slišala sem utripe tvojega srca v globoki tišini polja, v mračnem tabernaklju neke prazne katedrale, v edinosti srca in razuma, v skupnosti ljudi, ki te ljubijo. Našla sme te v veselju, kjer te iščem in te pogosto najdem. Vedno te najdem v trpljenju. Trpljenje je kakor glas zvona, ki kliče Božjo zaročenko k molitvi. Gospod, našla sem te v strašni veličini trpljenja drugih. Videla sem te v čudovitem sprejemanju in nedoumljivem veselju ljudi, katerih življenje je izmučila bolečina. Toda nisem te uspela najti v svojih drobnih težavah in v svojih plehkkih neprijetnostih. V svoji utrujenosti sem nekoristno pustila, da gre mimo drama tvojega odrešenskega trpljenja, toda živa radost tvojega vstajenja je ugasnila moje samopomilovanje Gospod, verujem, vendar pomagaj moji veri. Amen.

Po: Mati Terezija, Bog ljubi danes po nas

BOŽJE USMILJENJE

Nedelja po veliki noči obhajamo praznik Božjega usmiljenja. Tako je želel sv. Janez Pavel II. Božja ljubezen je cvet, a usmiljenje je sad tega cveta. Prisluhnimo razmišljanju Kristine Zorko.

Kot redovnica je imela sestra Favstina prvo videnje Jezusa 22. februarja 1931 na večer pred prvo postno nedeljo, ki ga je opisala tako: »Zvečer, ko sem bila v celici, sem zagledala Gospoda Jezusa v belem oblačilu. Ena roka je bila dvignjena v blagoslov, druga pa se je dotikala obleke na prsih. Iz odstrte obleke na prsih sta izhajala dva velika pramena žarkov, eden rdeč, drugi bel. Molče sem gledala Gospoda; moja duša je bila napolnjena s strahom, pa tudi z veseljem. Čez nekaj časa mi je Jezus rekel: 'Naslikaj podobo po vzorcu, ki ga

vidiš, z napisom: Jezus, vate zaupam. Želim, da bi to podobo častili, najprej v vaši kapeli, nato po vsem svetu. Žarki predstavljajo kri in vodo, ki sta privreli iz globine mojega usmiljenja takrat, ko je sulica prebodla moje umirajoče Srce na križu. Beli žarki predstavljajo vodo, ki očisti dušo, rdeči pa so kri, ki daje duši novo življenje. Ti žarki bodo ščit za dušo pred pravičnostjo mojega Očeta. Srečni tisti, ki živijo v tem zavetju, kajti Božja pravičnost jih tam ne bo dosegla.« (*Dnevnik*. 47, 299.)

Jezusova prikazovanja in njegova naročila so bila za redovnico po človeški plati težko breme in zahtevno poslanstvo. Sama ni znala slikati, redovne predstojnice in spovednik njenim izpovedim ter naročilom sprva niso verjeli. Ko pa je maja 1933 prispela v Vilno, danes glavno mesto Litve, je spoznala duhovnika Michała Sopočka, ki ga je v duhu videla že prej in je takoj razumela, da bo njen odličen duhovni spremljevalec in vodnik. Ta ji je mdr. ukazal, da mora pisati dnevnik ter v njem opisati srečanja z Jezusom. Sestro Favstino je povezal s slikarjem Eugenijem Kazimirowskim in na Sopočkovo

prošnjo je Kazimirowski naslikal prvo podobo usmiljenega Jezusa. Ko je bila junija 1934 slika dokončana, se je ob pogledu nanjo sestra Favstina bridko zjokala, saj se ji Jezus ni zdel tako čudovit, kakor ga je sama videla.

V Vilni so se prikazovanja nadaljevala. Dne 29. marca 1934, na veliki četrtek, je sestra Favstina med sveto mašo slišala Gospodov glas, ki jo je klical, naj se daruje za grešnike, posebej za ljudi, ki so izgubili zaupanje v Božje usmiljenje. Proti koncu življenja je zapisala, da jo je Jezus imenoval sestro Favstino glasnica Božjega usmiljenja in ji naročil: »Glasnica moje najgloblje skrivnosti, vedi, da si v posebni zaupnosti z menoj; tvoja naloga je, da napišeš vse, kar ti razodevam o svojem usmiljenju v korist ljudi; ti bodo ob branju tega pisanja v dušah občutili tolažbo in bodo zbrali pogum, da se mi približajo« (*Dnevnik. 1693.*)

Dne 13. sept. 1935 je sestra Favstina videla angela, opisanega kot izvrševalca Božje jeze, ki naj bi

obiskal določeno mesto na zemlji in kaznoval grešne prebivalce. Bila je žalostna, vneto je molila in prosila angela za usmiljenje. Doumela je, da so njene molitve brez moči, da bi v tem primeru pomirile Božji srd. Naenkrat se je pred njo pokazala Sveta Trojica in slišala je te besede: »Večni Oče, darujem ti telo in kri, dušo in božanstvo Tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa v spravo za naše grehe in za grehe vsega sveta.« Ta molitev je imela tako izredno moč, da je ustavila kazen. Jezus je razložil sestri Favstini, kako naj se ta molitev moli (Moli se jo

na jagodah navadnega rožnega venca.) Jezus je rekel: »Môli nenehno ta rožni venec. Vsak, ki ga moli, bo ob smrti uri deležen velikega usmiljenja. Duhovniki ga bodo priporočali grešnikom kot zadnje upanje. Če najhujši grešnik zmoli ta rožni venec vsaj enkrat, bo dobil milost neskončnega usmiljenja. Želim, da ves svet spozna moje neskončno usmiljenje. Želim podariti nepredstavljljive milosti tistim, ki zaupajo v moje usmiljenje.« (*Dnevnik. 687.*)

”Ljudje, ki molijo rožni venec Božjega usmiljenja, bodo deležni Božjega usmiljenja, posebno v smrti uri.”

Ko se je Jezus prikazal sv. Faustini Kowalski ji je dal posebna navodila in obljube vsem tistim, ki bodo oznanjali in širili Božje usmiljenje. Naročil ji je, da naj se prva nedelja po Veliki noči imenuje nedelja Božjega usmiljenja. Na to nedeljo so odprte posebne »poti«, kajti vsak grešnik pa naj ima še tako velike grehe, ki gre na to nedeljo k spovedi in prejme z vero obhajilo prejme popolno odpuščanje. In na to nedeljo naj duhovniki še posebej oznanjajo Božje usmiljenje. To nedeljo so še posebej odprte poti h Gospodu, zato ga spustimo v svoje srce. Pri češčenju Božjega usmiljenja je pomembna ura tri popoldan, ko je Gospod umrl na križu, vabi nas vse, da takrat vsaj pomislimo na

njega, če pa lahko naj tudi kaj zmolimo.

Vsi mi smo poklicani k tem studencu, studencu, ki nikoli ne usahne. Mogoče smo v problemih ali pa v izobilju pa nas to vseeno ne osrečuje, ampak nas zaslužnjuje. Ne čakajmo, da doživljamo velike spremembe iz katerih ne najdemo poti. Poiščimo pot

sedaj, korak po korak, pa če tudi nas drugi zasmehujejo in mislijo, da je to pretiravanje in nekaj »novega«. Božja beseda nam govori, da je naš največji zaupnik Kristus, ki nas ne bo izdal, lahko nam odpusti,

nas objame, nam pošlje naproti ljudi, ki nam bodo pomagali, da bomo stopili iz svojega poraza. Ni pomembno če je to Božič, Velika noč ali

Binkošti, vsak dan lahko živimo kot praznik, kot zahvalo, da lahko hodimo, govorimo, vidimo, dihamo, tipamo, da smo, da nam Gospod pošilja dež, sonce, mavrico, da čutimo vse to in vpijamo. Zaupajmo svoje življenje v varne roke, vse kar nam pride nasproti sprejmimo z zahvalo, ker nič ne pride samo, vse pride

z namenom, a tega se ne moremo zavedati, ker preveč govorimo, preveč se upiramo in iščemo izgovore.

Naj Gospod vse obilno blagoslovi, napolni z ponižnostjo, potrpljenjem in vztrajnostjo in Božje usmiljenje naj objame vse ljudi .

Vsem, ki iščejo, ki čutijo nemoč, so izgubljeni, ne morejo iz svoje krize priporočam branje Dnevnika sv. Faustine Kowalske in molitev rožnega venca Božjega usmiljenja.

Kristina Zorko

JEZUSOV ODNOS DO ŽENE

Sredi postnega časa nam je Cerkev predstavlja pred oči ženo, zasačeno v prešuštvoanju in Jezusov odnos do te žene. Dogodek je pretresljiv in ima večno veljavno sporočilo. Bog je dober in usmiljen. V oddaji Nova obzorja V VAŠEM KANALU je Barbara Les podala razmišljanje o Jezusovem odnosu do žene. Pogledimo se za trenutek v Jezusovo srečanje z grešnico. Kaj bi nam lahko

povedala danes ta žena, ki je bila zasačena pri grehu?

"Tisti dan, ko mi je Jezus izkazal usmiljenje, se je moje življenje spremenilo. Prešuštvovala sem in si zaslužila smrt. Ne razumem, zakaj me je tisti mož osvobodil. Počutila sem se kot jetnica, ki so jo izpustili na prostost.

Možje, ki so me pripeljali k Jezusu, so bili videti precej nejevoljni. Zazdelo se mi je, da so se bolj jezili nad Jezusa kakor name. Vpili so nanj in zahtevali, naj glede mene kaj ukrene. On pa je mirno pokleknil in začel pisati po pesku. Medtem, ko je pisal, so se okoli njega nagnetli ljudje, da bi videli kaj piše. Dlje, ko je pisal, tišje je postajalo. Potem pa sem opazila, da so ljudje začeli odhajati. Nisem mogla verjeti svojim očem - možje, ki so vztrajali, da me je treba kamenjati, so odhajali. Počasi so odšli, vsi razen Jezusa. On je bil prvi, ki mi je odpustil, in zadnji, ki je odšel.

Jezus je bil drugačen, drugačen od vseh ljudi, ki sem jih kdaj koli srečala. Bilo mu je resnično mar za mene. Tega pri moškem še nikoli nisem doživela. V njegovem pogledu ni bilo jeze, ki sem jo videla v očeh svojih tožnikov. Očitno je bilo, da mu

je mu bilo mar zame. Zakaj je ljubil nekoga kot sem jaz? Njegova ljubezen me je osvobodila. Še nikoli nisem občutila česa takega. Težko opišem trenutek, ko si v enem trenutku obsojen na smrt, že v naslednjem pa svoboden.

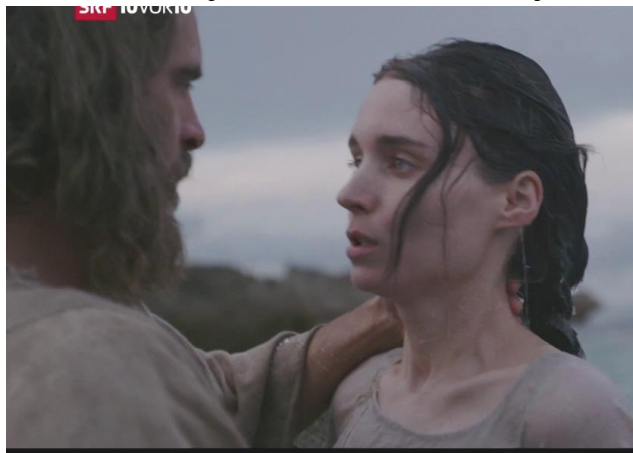
Jezus mi je rekel, naj ne grešim več. Le kako bi se lahko vrnila k svojemu staremu življenju? Jezus me je osvobodil in za vedno spremenil moje življenje."

Ali ni nekaj podobnega doživela neka druga žena; Miriam, dekle iz Magdale. Danes jo poznamo kot Marijo Magdaleno. Tudi ona je pripovedovala o srečanju z Jezusom.

Bilo je poletje, ko sem ga videla skozi okno. Sedel je v cipresini senci nasproti mojega vrta in bil je tako miren. Zastrmela sem se vanj in moja duša je vztrepetala, ker je bil tako lep. Zapustila sem hišo in mu stopila naproti. Me je k Njemu pritegnila moja osamljenost ali Njegov prijetni vonj? Je bilo to hrepenenje mojih oči, ki so se zaželele njegove lepote, ali Njegova lepota, ki je poiskala sijaj mojih oči?

Stopala sem proti Njemu v svoji nadišavljeni obleki in sem mu rekla: "Dobro jutro ti želim." In On je rekel: "Dobro jutro ti želim,

Mirjam." Zazrl se je vame in Njegove kakor noč temne oči so me videle, kakor mi ni videl še noben moški. In nenadoma sem se počutila gola, in bilo me je sram. On pa je samo rekel: "Dobro jutro ti želim." In potem sem mu rekla: "Ali boš vstopil v moj dom?" In On je rekel:

"Ali nisem že v tvojem domu?" Tedaj nisem poznala pomena Njegovih besed, zdaj ga poznam.

Naj te spomnim, prijatelj, da sem bila mrtva. Bila sem ženska, ki se je ločila od svoje duše. Živela sem daleč od tega jaza, ki ga vidiš zdaj. Pripadala sem vsem moškim in nobenemu. Imenovali so me vlačuga. Ko so pa se Njegove kot zarja svetle oči potopile v moje oči, so zatonile vse zvezde moje noči, in postala sem Mirjam, samo Mirjam, žena, izgubljena za svet, ki ga je poznala, žena, ki se znašla v novih pokrajinah.

In tedaj sem mu rekla: "Pridi v moj dom in razdeli kruh in vino z menoj." On pa me je rekel: "Zakaj me vabiš naj bom tvoj gost?" In

vsa zemlja in vse nebo sta klicala k Njemu. Potem me je pogledal in rekel: "Mnogo ljubimcev imaš in vendar te samo jaz ljubim. Drugi moški v tvoji bližini ljubijo sebe. Jaz v tebi ljubim tebe. Drugi moški vidijo v tebi lepoto, ki se bo postarala. Jaz pa vidim v tebi lepoto, ki se ne bo postarala. Jaz edini ljubim tisto, kar je v tebi nevidno."

Potem je rekel s tihim glasom: "Pojdi zdaj. Če je ta cipresa tvoja in ne želiš, da bi sedel v njeni senci, bom odšel dalje po svoji poti". Jaz pa sem zaklicala k Njemu in rekla: "Učenik, pridi v moj dom. Prižgala ti bom kadilo in ti umila noge. Ti si tujec in vendar nisi tujec. Rotim te, pridi v moj dom."

Tedaj je vstal in se ozrl name, kakor se lahko samo letni časi ozrejo na polja, in se nasmehnil. In znova je rekel: "Vsi moški te ljubijo zaradi sebe. Jaz te ljubim zaradi tebe." In potem je odšel. Toda nihče drug ni nikoli hodil kakor On. Je bil dih vetra porojen v mojem vrtu, ki je odhajal proti vzhodu. Ali je bil to vihar, ki bo pretresel vse do temeljev?"

To je Jezusov odnos do žena, do grešnikov, takšen je tudi danes

Jezusov odnos do nas vseh. Njegova dobrotu in ljubezen lahko uniči zmaja tudi v nas. Pomislimo na to, ko bomo v postnem času pri spovedi priznali svoje grehe.

BOŽJA BESEDA NAS SPREMINJA

K temu pisanju me je spodbudila s. Bakhita, ki je bralce božje besede povabila na srečanje. Beseda je tekla o tem, ali razumemo besedo, ki jo preberemo, ali si jo v mislih razlomimo, o njej razmišljamo, in kar je najpomembnejše, po njej živimo.

Ali je mogoče misliti, da verniki, ki sedimo v cerkvenih klopeh, božje besede ne slišimo in ne razumemo. Vse to mi ne da miru in me žene v globok razmislek.

Berila in evangeliji, ki jih beremo pri maši so odlomki iz Svetega pisma. Torej iz knjige, ki predstavlja temelj za vse nas, ki se

predstavljamo za kristjane. Za vsak poklic obstaja šola. Tam se učimo iz knjig in se tako pripravljamo na delo, ki ga bomo opravljali v svojem poklicu. Zahtevnejši kot je, daljše je obdobje učenja in priprave nanj. Knjige in učno gradivo nam pomagajo, da svoje delo opravljamo temeljito, pravilno in s čim manj napakami. Pri tem zelo spodbujamo tudi svoje otroke. Želimo, da so dosledni, pridni in vztrajni. Žrtvujemo veliko časa in denarja za doseg tega in podobnih ciljev.

Ampak vsi, ki sedimo v klopeh v cerkvi Sv. Jurija na Čatežu ob Savi, imamo še en cilj. In ta cilj so nebesa. Nebesa, ki nam jih obljublja Jezus Kristus. On, ki je za nas umrl na križu in vstal od mrtvih. Ki je premagal smrt tudi za nas - da bi mi živeli. V pomoč pri doseganju tega cilja pa imamo njegovo besedo - božjo besedo.

Sestra Bakhita mi je dala razmišljati, koliko se v življenju resnično opiram na to besedo, koliko jo resnično tudi živim. Beseda, ki jo slišimo pri maši doseže svoj namen, če jo resnično živimo, če jo v svojih srcih ponesemo na svoje domove, med prijatelje, sosede in sodelavce. In kako jo ponesemo? Tako, da smo drugačni od tistih, ki božje besede niso slišali. Če smo enaki smo jo slišali zaman. V našem srcu ne rojeva sadov Svetega Duha. Sadovi svetega duha, ki prihajajo iz poslušanja božje besede so: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost,

blagost, dobrotljivost, krepost, zvestoba, skromnost, čistost. Če pa te darove, ki nam jih nebeški Oče podarja pri vsaki sveti maši ponesemo v svojih srcih v vsakdanje življenje, potem tista ura, preživeta v cerkvi ni bila zaman. Tako tisti, ki je poslušal božjo besedo, ne more več sovražiti svojega soseda in se z njim ne pogovarjati. Žena, ki ima v srcu Svetega Duha ne more s sosedami ure in ure opravljati sovaščanke. Starši ne morejo prepuščati odločitev o obisku verouka in svete maše otrokom, ker je to lahko usodno za pot do nebes. Ne da ne smemo, preprosto ne moremo obsojati, soditi in ne sprejemati nekoga, ki je drugačen - tudi naših sovaščanov Romov, ki so v marsičem veliko boljši od nas.

O vsem tem nam vsako nedeljo govori Jezus Kristus po našem gospodu župniku, po bralcih božje besede, po organistu Ignacu, po vsakemu posebej, ki iskreno in s čistim srcem moli in prosi k našemu Gospodu. Ne dovolimo, da bi bil milostni čas obiska sv. maše samo navada, ritual, ki se spodobi. Naj bo to resnično čas naše spreobrnitve, še posebej v tem postnem času.

Elka Zevnik

VELIKONOČNI PROGRAM

CELODNEVNO ČEŠČENJE bo letos na cvetno soboto

Tudi letos bomo imeli celodnevno češčenje na cvetno soboto, to je 13. aprila. Sv. maši bosta dopoldan ob 8,00 in 10,00., sklep češčenja pa bo ob 16.00 uri. Lepo vabljeni, da se radi udeležite češčenja, ki ga bodo vodili člani župnijskega sveta za posamezne vasi. Pri vseh mašah bo priložnost za sv. spoved. Ker ne bo več spovedoval p. Pavel, opravite spoved v čim večjem številu na dan celodnevnega češčenja.

SPORED ČEŠČENJA SRT V SOBOTO, 13.04.2019

Ob 8,00. sv. maša z govorom, od 9,00 do 10,00 molijo sestre redovnice, ob 10,00 uri sv. maša z govorom, od 11,00. do 11,30 moli šolska mladina, od 11,30 do 12,00 duhovnik, od 12,00 do 13,00 Cerina, Prilipe, Dobeno, Podgračeno, od 13,00 do 14,00 Sobenja vas in Žejno,

od 14,00 do 15,00 Mrzlava vas, Vel. Malence, Globočice, od 15,00 do 16,00 Čatež in Dvorce, 16,00 sv. maša in sklep češčenja

VELIKI ČETRTEK: Na vel. četrtek se Jezus in njegovi učenci zberejo na velikonočno večerjo. Trenutek je slovesen in zbran. Jezusove kretnje in besede ostanejo zapisane globoko v srcih njegovih učencev. »To je moje telo, ki se daje za vas, to je moja kri, prelita za vas.«

Po večerji gredo iz mesta. Noč hočejo prebiti na Oljski gori. Jezus ve, da je prišla njegova ura. Sprejema jo. Četa vojakov, ki jo vodi Juda, se jim približa. Jezusa primejo, zvežejo in takoj ponoči odpeljejo pred naglo sodišče. Njegovi prijatelji se razbežijo. Peter se prestraši in ga zataji. Judovski veliki zbor Jezusa obtoži, da se dela Boga.

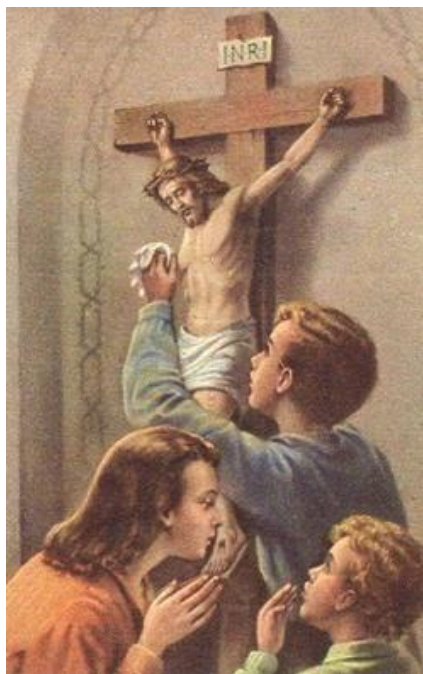
Sv. maša velikega četrтка

bo zvečer ob 19.00 uri. Med mašo, pri kateri naj se zbere vsa farna župnija bo umivanje nog možem.

VELIKI PETEK

Jezus sam nosi orodje svoje usmrtitve. Križajo ga med dvema razbojnikoma na maj-hnem griču pred jeruzalemskimi vrati. Uradni razlog obsodbe je pritrjen na križu: Jezus Nazarečan, kralj Judov (INRI, Iesus Nazarenus Rex Iudeorum). To je strahovito poniževalno umiranje pred radovedno množico, sovražniki, ki se mu rogajo, in obupanimi prijatelji. Jezus umre popoldne ob tretji uri, na dan pred soboto.

Ob 15. uri bomo imeli v župnijski cerkvi križev pot. Z Jezusom bomo sočutvovali pri njegovem odrešilnem trpljenju. Ljudje, ki imate ljubezen do Jezusa, lepo vabljeni.

Obredi velikega petka se bodo začeli ob 19.00 uri. Zberimo se k tem najstarejšim obredom Cerkve in počastimo Jezusa Kristusa - križano ljubezen in se mu zahvalimo za njegovo ljubezen.

VELIKA SOBOTA Ko Jezusa položijo v grob in pred njegov vhod zavalijo velik kamen, se začenja sobotni počitek. Ta sobota je navadno praznik. Za Jezusove prijatelje je dan žalosti. Sedaj so kot sirote, žalostni in zapuščeni, razočarani, prestrašeni in obupani. Kdo ve, če jih oblast ne išče? Vsa pričakovanja, ki so jih stavili v Jezusa, so izginila, umrla z njim. Preostane jim samo še eno: maziljenje, balzamiranje Učenikovega telesa. Potem bodo šli domov in se vrnili v svoje prejšnje življenje.

BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL

ČEDEM ob 8,00 * KAMENCE
ob 8,30 * IZVIR ob 8,45 *
KRAŠKA VAS ob 9,00 * VEL.
MALENCE ob 9,30 * STANKOVO ob 9,45 * GLOBOČICE ob 10,00 *

MRZLAVA VAS ob 10,30 * SOBENJA VAS ob 10,45* ŽEJNO ob 11,00 * DOBENO ob 11,15 * CERINA ob 11,30 * PODGRAČENO ob 12,00 *PRILIPE 12,30 *DVORCE ob 12,45* ČATEŽ-TERME OB 14,30* ČATEŽ ob 15,00.

Za denarne darove se vam že vnaprej najlepše zahvaljujem! Bog Vam povrni!

Obredi velike sobote se bodo začeli ob 20.00 zvečer. Najprej bo blagoslov velikonočne sveče, poslušanje božje besede, ki govori o velikih božjih delih, obnovitev krstnih obljub in velikonočna maša. Tudi ta večer se radi zberite k svetim obredom, ki pomenijo vrhunec velikonočnega praznovanja. Ob 7,00 zjutraj bo blagoslov ognja, ki ga raznašalci ponesejo v naša ognjišča.

VELIKA NOČ

V nedeljo zjutraj gredo žene h grobu, da bi mazile Jezusovo telo. Toda kakšno presenečenje, začudenje, in hkrati strah, ko pridejo do kraja, kamor so bile namenjene. Kamen, ki je zapiral grob, je odvaljen, Jezusovo telo je izginilo. Grob je prazen. Kaj se je zgodilo? Kmalu je vedno več prič.

Žene, apostoli, prijatelji pravijo, da so Jezusa videli živega, v vrtu, v dvorani, na poti ... Niso ga takoj prepoznali. Obotavljali so se. Včasih so se bali. Včasih so dvomili. Toda končno so ga prepoznali po kretnji, po besedi, po pogledu. Dvom izginja. Prepričani so: Jezus živi! Jezus je vstal od mrtvih.

Na veliko nedeljo bo pred mašo ob osmih velikonočna procesija. Fantje in moške, ki vsako leto pri njej sodelujete, sodelujte tudi letos.

Druga sv. maša bo ob 10. Pri vseh mašah bo darovanje ali ofer - na star način, da boste darove prinesli k oltarju. Darovanje bo za centralno kurjavo.

Velikonočni ponedeljek. Na koncu velikega tedna ostaja v naših srcih velika prošnja, ki sta jo tako lepo in na kratko izrazila Jezusova učenca na poti v Emavs. »Ostani z nama Gospod, ker se večeri!« V vsakdanjem življenju pridejo dnevi, ko si močno želimo, da je Jezus z nami. To je v trenutku, ko naše telo gori v skušnjavi, ko smo strti in obupani, ko nas razjeda dvom, kadar ne vemo več ne kod ne kam. Takrat ostane samo še prošnja: Ostani z nami, Gospod!

V EMAVS NA STANKOVO

Vstali Kristus, vse dni – posebno v težkih urah – še posebej ob naši smrti: Ostani z nami. Na velikonočni ponedeljek bo sv. maša v farni cerkvi samo ob 8,00., ter na Stankovem ob 11. uri, kamor vsi lepo vabljeni v naš Stankovski Emavs. Imeli bomo blagoslov vinogradov, polj, gozdov in kmečkega opravila.

JURJEVSKA NEDELJA

V mesecu aprilu obhajamo v naši župniji tudi god našega farnega zavetnika, sv. Jurija. To bo 28. aprila. Tudi letos želimo dati temu prazniku poseben značaj. Obhajati ga hočemo kot pomemben praznik za našo župnijo. Farani naj bi ob tem prazniku začutili svojo pripadnost čateški župniji. Lansko leto smo ga uspešno praznovali v povezavi s čateško krajevno skupnostjo. To nedeljo bo v farni cerkvi samo ena sv. maša in sicer ob 9.00 uri. Po maši ste vsi povabljeni na cvrtje in druge dobrote, ki bodo pripravljene pred cerkvijo.

Tudi letos bodo pevci oznanili pomlad z jurjevsko pesmijo. To oznanilo bo potekalo v posameznih vaseh v petek, 23. aprila v večernih urah na običajnih mestih. Ob tej priliki ste

povabljeni, da jim darujete jajca, branili pa se ne bodo tudi ostalih prekajenih mesnih dobrot.

OBHAJANJE OBLETNIC POROK

Kot je že dolgo v navadi, bomo tudi letos obhajali praznovanje obletnic porok. V letošnjem letu je to še posebej pomembno, ker je to leto posvečeno družinam. Družina je v teh časih izpostavljena velikim preizkušnjam. Slavljenca ste tako zgovorne priče, da je mogoče vztrajati skupaj vse življenje. Zato vse slavljenca ljubeznivo vabim, da se tega praznovanja udeležite na jurjevsko nedeljo, 23. aprila 2017. Skupaj se bomo kot župnija veselili z vami in se po maši zadržali še pred cerkvijo ob cvrtih jajcih in drugih dobrotah.

PODELITEV ODLIČJA SV. JOŽEFA NAŠEMU ORGANISTU IGNACU

V torek, 19. marca 2019, smo obhajali praznik sv. Jožefa, moža Device Marije, ki ga častimo kot varuha vesoljne Cerkve in glavnega zavetnika novomeške škofije. Ob tej priložnosti v Škofiji Novo mesto vsako leto podelimo najvišje škofijsko priznanje »Odličje sv. Jožefa« osebam, ki jih odlikuje zgledno krščansko življenje in poseben prispevek za našo krajevno Cerkev.

Slovesno večerno somaševanje v novomeški stolnici je vodil ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore. Med mašo je novomeški škof msgr. Andrej Glavan podelil tudi Odličje sv. Jožefa dvema letošnjima odlikovancema, Francu Černeliču iz Župnije Sveti Križ – Podbočje in Ignacu Slakonji iz Župnije Čatež ob Savi. Oba odlikovanca kot organista in zborovodja že 60 let oblikujeta glasbeno življenje v domačih župnijah in okolici. Udelejujeta se tudi v javnem

življenju in na kulturnem področju, kjer pričujeta s svojim krščanskim življenjem. Odlikovanca sta ob tej priložnosti dobila posebno medaljo sv. Jožefa in plaketo z obrazložitvijo posebnih zaslug.

Te slovesnosti smo se z veseljem udeležili tudi čateški farani. Želeli smo podeliti veselje z našim dolgoletnim organistom Ignacem, ki ga vsi globoko spoštujemo. Avtobus je napolnil cerkveni zbor in ostali farani. Nekateri so se pripeljali tudi z osebnimi avtomobili. Pri zelo prisrčni slovesnosti sta pela cerkvena zbora iz Čateža in Sv. Križa, somaševalo je večje število duhovnikov. Po maši sta bila nagrajenca s svojimi družinami povabljeni na večerjo v škofijsko obednico, pevci in ostali pa so bili povabljeni prav tako na zakusko.

MOJE RAZMIŠLJANJE OB PREJEMU ŠKOFIJSKEGA ODLIČJA

Na god sv. Jožefa, 19. marca 2019, sem v Novem mestu na škofiji prejel škofijsko odličje sv. Jožefa za 60 let igranja na orgle. V

novomeški stolnici je bilo zelo slovesno, ob maševanju ljubljanskega metropolita g. Stanislava Zoreta je maševal tudi naš škof msgr. Andrej Glavan s kar velikim številom škofijskih duhovnikov. Maša je bila slovesna, peta. Na koru je pel združeni zbor župnij Čatež ob Savi, Sv. Križ – Podbočje in nekaj članov moškega zbora Slavček iz Velike Doline, ki so tudi moji. Petje je bilo res veličastno.

Ob tej priložnosti se bi rad zahvalil vsem, ki so mi stali ob strani, da sem ostal zvest koru in cerkvi. Najprej seveda Bogu, ki mi je dal ta talent in sem ga zato dolžan uporabljati v njegovo čast. Potem seveda mojim staršem, da so me vzgojili v veri, ker le tako sem lahko vztrajal na koru. Ni bilo lahko nabaviti harmonij, da sem lahko vadil doma in imel z moškim zborom pevske vaje kar v domači hiši v Sobenji vasi. Hvala vama, mama in ate.

Gospod Ladislav Tomazin me je spodbujal in tudi marsikaj potrpel, ko sem ga kaj polomil. Takrat se je maševalo še v latinščini, jaz pa nisem razumel vsega in sem včasih začel igrati ob

ne pravem času. Gospod Tomazin, hvala vam in mirno počivajte.

Z gospodom Dularjem sva bila ne kot župnik in organist ampak prijatelja. Vsako nedeljo sem šel pred mašo k njemu v zakristijo, če so mogoče kakšne posebnosti. Ko se je začelo maševati v slovenskem jeziku, me je nekajkrat peljal v Ljubljano na seminar, da so nam predstavili, kako naj poteka petje pri maši. Gospod Dular, hvala vam.

Sedanji gospod župnik Jože Pacek je nasledil gospoda Dularja in z njim ravno tako sodelujeva kot s prejšnjim. Morda sva še bolj

povezana, ker je gospod Pacek dalj časa med nami. On je dal pobudo, da smo ustanovili Kulturno umetniško društvo Anton Kreč, ki ima sedaj že kar tri sekcije. Mislim, da dobro sodelujeva in Bog daj, da bi še nekaj časa ljudem v veselje in Bogu v čast. Gospod župnik, hvala vam.

Ker sem vsako nedeljo dvakrat pri maši, med tednom na vajah na Čatežu, na Velki dolini in na Žejnem pri ljudskih pevkah, je družina velikokrat prikrajšana za stvari, ki bi jih drugače lahko opravil, če bi bil doma. Za vikende ne moremo nikamor, ker sem na koru. Mnenja sem, da morajo orgle peti, saj ste jih farani plačali, drugače so samo kulisa v cerkvi, kar jim pa ni namen. Hvala vam družina za potrpljenje.

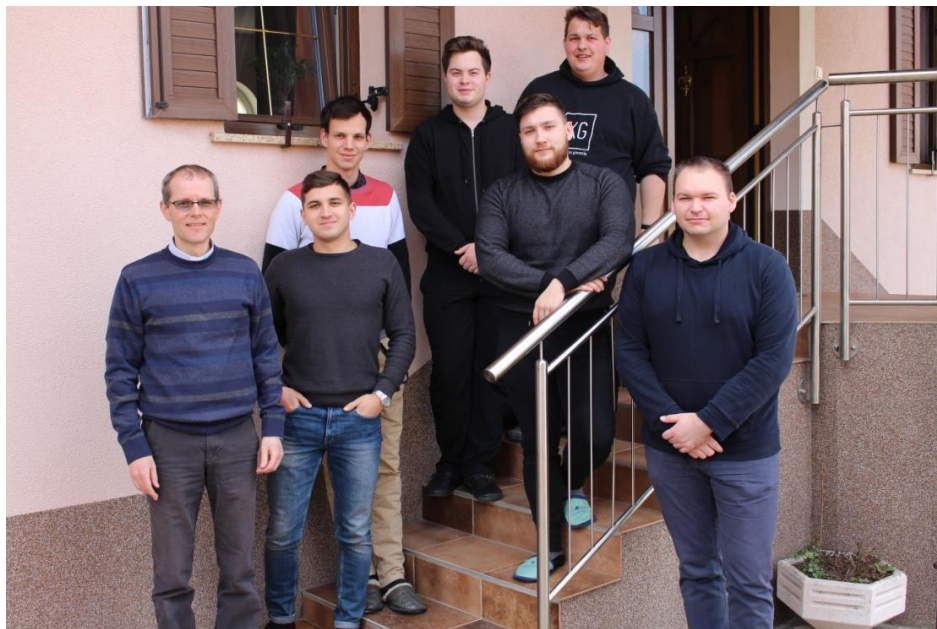
Pevci ponosen sem na vas. Res je, da ga včasih tudi kaj polomimo, ampak to je petje v živo, v katerega vlagamo kar precej truda, pa čeprav nismo vedno razpoloženi za petje in takrat gre rado kaj narobe. Upam, da bomo še sodelovali, posebno še ker imamo Jureta, mlado moč, ki ima tudi precej glasbene izobrazbe. Pevci, hvala vam.

Za konec pa še to. Res je, da je svojevrsten izziv igrati orgle, a tega ne bi počel, če ne bi imel vere. Ne vem, kaj bi počel doma ob nedeljah, če ne bi bil pri maši. Upam, da bom še nekaj časa lahko služil cerkvi, Bogu in vam farani.

Ignac Slakonja

BOGOSLOVCI NA DUHOVNI OBNOVI

Bogoslovci 4. letnika pred hišo naših sester

Vsako leto v postnem času se bogoslovci umikamo iz vsakdanjega hrušča sveta, študija in pastoralnih obveznosti po župnijah, v tišino, da bi tako lažje molili in prisluhnili Gospodu. Le v tesnem odnosu z Gospodom, molitvi in tišino moramo vedno znova preverjati in utrjevati našo odločitev za služenje Bogu in božjemu ljudstvu kot Kristusovi duhovniki.

Vikend med 1. in 3. marcem 2019 nas je torej šest bogoslovcev ljubljanskega bogoslovja (trije iz naše novomeške škofije, eden iz ljubljanske nadškofije, eden iz koprške škofije in eden iz mariborske škofije) skupaj s semeniškim spiritualom mag. Vladom Bizjakom preživel tu med vami na postni duhovni obnovi.

Dni, ki smo jih preživel tu med vami, so zaznamovali predvsem skupna molitev brevirja pred Najsvetejšim, premišljevanja in meditacije, rožni venec in sveta maša, obenem pa tudi bratsko druženje

Bogoslovci v pogovoru v sestrski obednici

in služenje. Hvaležni smo skupnosti sester Corpus Christi, ki so nas sprejele medse in z nami podelile tudi svojo izkušnjo, tako poklicanosti kot sestrskega življenja in zveste hoje za našim Gospodom Jezusom Kristusom. Hvala vsem, ki ste se nas spomnili s krofi in drugimi dobrotami. Hvala vam dragi župljani in gospod župnik Jože, da ste nas v nedeljo sprejeli medse pri sveti maši. Bili smo veseli in hvaležni, da smo mogli biti z vami ob Gospodovem oltarju; obenem pa vas prosimo, da se nas spominjate v molitvi in Gospodarja žetve prosite za nove duhovne poklice, mi pa vam zagotavljamo svojo molitev. Bog vas živi!

Jakob Piletič, bogoslovec

Želela bi izraziti veselje ob pogledu na skupino bogoslovcev, ki se je vila mimo naše hiše. Naj jih dobri Bog blagoslavlja, naj jim bo moč in opora v preizkušnjah. Mi, ki smo potrebni prinašalcev Jezusa Kristusa pa bomo molili zanje. *Elka Zevnik*

OZNANJEVANJE NA TELEVIZIJI

Barbara Les, Elka Zevnik in Kristina Zorko

V času komunistične Jugoslavije se sploh ni moglo misliti, da bi lahko bile verske oddaje tudi na radiu in televiziji. Zdaj je to drugače. V Sloveniji je kar nekaj televizijskih hiš, kjer nudijo gledalcem tudi versko vsebino. Med njimi je tudi VAŠ KANAL, ki ima oddajo NOVA OBZORJA z versko vsebino. To oddajo je mogoče gledati vsako nedeljo ob 12,00 in ponovitev je ob 13,30. Tako boste lahko na 4., 5.- tiho, in 6.- cvetno nedeljo gledali oddajo, na kateri sodelujejo tri naše faranke in sicer Elka Zevnik, Kristina Zorko in Barbara Les. Vse tri so se z veseljem odzvale na mojo prošnjo in tako imele v televizijskem studiu svojo prvo izkušnjo, kako se na nastop pripravlja in na samo snemanje. Prav je, da kristjani izkoristimo tudi te nove načine oznanjevanja in tako pripomoremo, da pride veselo oznanilo do čim več ljudi. Ljudje, ki delajo na teh pripravah so bili s temi našimi ženami zelo zadovoljni in so po snemanju dejali, da so prinesle v studio veselo razpoloženje. Govorica križa in smrti je dopolnjena z govorico vstajenja. V vstajenju najde človek povsem novo luč, ki mu pomaga, da si utira pot skozi gosto temo ponižanj in dvomov.

MOLITVENA SKUPINA NA VEL. DOLINI

Decembra 2013, smo se v župniji Velika Dolina pričeli zbirati v molitvenem občestvu. Srečanja so namenjena tudi druženj, ki ga v današnjem času manjka.

Dobivamo se vsak petek pred sv. mašo, kjer molimo rožni venec. Vsak prvi petek pa je eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim.

Molitev je namenjena predvsem za duhovniške in redovniške poklice. Ugotavljamo, da v današnjem času molitev izgublja svojo vrednost. Molitev za farane, posebno za našo mladino, da bi naša vsakdanja molitev našla pot nazaj v naše domove.

Kako pomembna je molitev, da se Bogu zahvalimo, priporočimo in izročimo za vse, ker nam daje na tem svetu. V molitvi doživljamo Božjo skrb za nas in za svet v katerem živimo, za človeštvo. V tem smislu je prav, da se tudi mi v molitvi oziramo na raznovrstne potrebe. Da se nam odprejo oči do vesoljne Cerkve, da bomo vsi spoznali ljubezen do sočloveka in našega Boga Jezusa Kristusa, Odrešenika sveta.

Fanika Brce, Brezje

LJUDSKE PEVKE ŽEJNO-15 LET

V sklopu KUD Anton Kreč deluje tudi skupina pevk, ki so se poimenovala Ljudske pevke Žejno. Letos praznujejo 15. obletnico svojega plodovitega delovanja. V teh letih so sodelovale pri številnih glasbenih prireditvah v Sloveniji in tudi v tujini. Zanje je nepozabni obisk naših rojakov v Kanadi, kamor so jim prinesle košček slovenske domovine. Gojijo ljudsko pesem in tako ohranjajo pri življenju naše bogato kulturno izročilo. Vsako leto pripravijo v Domu krajanov na Čatežu koncert z naslovom Pa se sliš...Letos so ob svoji pomembni obletnici pripravile koncert. Nanj so povabile tudi Trto in naš mešani zbor Anton Kreč. Vsi trije zbori so pripravili enkratno glasbeno doživetje. Polna dvorana poslušalce je bila najlepši dokaz, kaj ljudem pomeni lepa domača pesem. Ob tej priložnosti so prejele zlate značke in tudi čestitke brežiškega župana Ivana Molana. Čestitkam se pridružuje tudi čateška župnija, ki je nanje ponosna.

SPOROČILA IN OZNANILA

V mesecu aprilu obhajamo naš največji krščanski praznik. Kristusovo vstajenje. Obhajamo ga v duhu krščanskih izročil. Opravimo velikonočno spoved, udeležujmo se obredov velikega tedna. V tem mesecu tudi praznujemo jurjevsko nedeljo, zavetnika naše župnijske cerkve. Na to nedeljo obhajamo tudi važnejše obletnice porok.

CENTRALNO OGREVANJE

Zaradi velikonočnih praznikov, obhajanja jurjevske nedelje in prvomajskih praznikov bomo začeli napeljevati centralno ogrevanje sredi meseca maja. Že prej pa bomo odstranili staro peč in cisterno z oljem. Pri tem delu bo verjetno potrebno porušiti tudi zid. Takrat bomo tudi rabili vašo pomoč.

Dobrotnikom centralne kurjave so se pridružili Marija Tomše - Martinova 100 evrov, Ciril in Andreja Beribak 50, Bogdan in Martina Vegelj 50, Albert Račič 50, Rozika in Miško Račič 100, Marko Bradač 100, Srečko Budič 50, Darko Volk 50, Mimica Sodec 50, Jožica Stezinar 100, Jože Račević 50, Ivan Robek 100, in družina Šabotič 100 evrov. Bog vam povrne, dobri ljudje.

MARTINOVA MAMA -90 LET

V mesecu marcu je praznovala 90. letnico rojstva Marija Tomše-Martinova mama iz Globočic. V našo župnijo je prišla iz Šutne. Življenje je podarila štirim sinovom, ki jih je tudi vzgojila v dobre kristjane. Bila je redna obiskovalka nedeljske sv. maše in tudi dobrotnica župnije. Ob svojem praznovanju je prejela številne čestitke, tudi čestitke občine Brežice. Tem čestitkam se pridružuje tudi čateška župnija. Bog vas živi.

PODELITEV JOŽEFOVEGA ODLIČJA

